

Nationella världsbilder

En jämförelse mellan den svenska extremhögern och
Sverigedemokraterna

Abstract

I "Nationella världsbilder – en jämförelse av den svenska extremhöger och Sverigedemokraterna" undersöker författarna hur de världsbilder som ligger till grund för extremhögerens (i denna uppsats representerade av Svenskarnas parti och Svenska motståndsrörelsen) samt Sverigedemokraternas invandringspolitiska ställningstaganden förhåller sig till varandra. Världsbilderna uttolkas genom läsning och tolkning av partiprogram, debattartiklar och material så som tal samt debatter mellan olika parter. Världsbildsbegreppet som används är egenformulerat men har framarbetats med hjälp av Michael Freedens fem kärnkomponenter inom nationalismen. Vilka gemensamma nämnare finner man mellan de olika aktörernas världsbilder efter att ha vänt på de stenar som är argumenten för en viss politik? Står de på samma grund?

Nyckelord: Sverigedemokraterna, extremhöger, världsbild, nationalism, Svenskarnas parti, Svenska motståndsrörelsen

Antal ord: 8615

Innehållsförteckning

1	Inledning och syfte	1
2	Metod och teori	3
2.1	Teori	3
2.2	Metod	5
2.3	Material	6
3	Analys – Sverige, svensken och det svenska	8
3.1	”Det är dem som ska assimileras”	8
3.2	”Vår historiska uppgift”	14
4	Diskussion	17
5	Resultat	20
5.1	Vidare forskning	20
6	Referenser	21
6.1	Tryckta källor	21
6.2	Video- och ljudupptagningar	21
6.3	Elektroniska källor	22

1 Inledning och syfte

Ofta förekommer det i samtal och media angående Sverigedemokraterna att de placeras som ett extremhögerparti på den politiska skalan vilket i sin tur indikerar en starkt avvikande principiell bakgrund gentemot den angripande parten. Partiet som till sitt försvar avvisar alla tendenser till kopplingar till den splittrade samt mer radikala extremhögerpartier försöker istället profilera sig som ett reguljärt så kallat nationalistiskt socialkonservativt parti. I ett politiskt bemötande av ett parti där man ger motståndaren en identitet a priori är det lätt att missa den fundamentala punkten på vars sida dennes tes lutar sig mot. Trots att vissa av dagens extremhögerpartier enligt oss delvis förespråkar grundvalarna i redan av andra svenska partiers förda arbetsmarknadspolitik, så anses dem till exempel inte per automatik som till exempel vänsterpartier på grund av just denna aspekt. Partierna och organisationerna åtskiljs från de i riksdagen etablerade politiska partierna på grund av den världsbild på vars grund deras åsikter konstrueras. Om Sverigedemokraternas bild drastiskt skulle skilja sig från extremhögerpartier skulle då detta faktum kunna tvinga många kritiker till att förändra sin retorik då det inte längre räcker med att spela du-är-extremkortet för att försätta partiet i dåliga dager.

På vilket sätt liknar den världsbild partiets argument vilar på den etablerade extremhögerpartiers?

En tendens i den svenska invandringspolitiska debatten mellan Sverigedemokraterna (SD) och deras meningsmotståndare är den sammankoppling mellan partiet och den högerextrema rörelsen, en sammankoppling SD själva tillbakavisar eller helt ignorerar, som ibland sker från SD-motståndarnas sida. Sammankopplingen sker i samband med och syftar till att utmåla SD som ett rasistiskt och främlingsfientligt parti. Partiet menar dock sig själva vara ett socialkonservativt samt invandringskritiskt parti och motsätter sig som sagt all form av koppling till den högerextrema rörelsen. Det är denna diskrepans SD och deras åsiktsmotståndare emellan som gör att vi finner det intressant att undersöka om vi kan hitta likheter mellan den svenska extremhögerpartiers och sverigedemokraternas världsbilder. Vårt syfte med detta är inte att ge oss in i debatten och att sätta en stämpel på SD, eller att för den delen tvätta bort en sedan tidigare satt stämpel, utan vi syftar snarare till att göra ett inlägg i metadebatten. För att visa på det som beskrivs ovan tittar vi dels närmare på ett meningsutbyte på Borås Tidnings debattsida samt en artikel författad av Mauricio Rojas. Följande är ett utdrag ur den artikel som inledde meningsutbytet i Borås Tidning mellan företrädare för Kristdemokraterna och den sverigedemokratiska riksdagsledamoten Kent Ekeröth (artiklarna publicerades mellan den 14:e till 27:e april 2009 då Sverigedemokraterna ännu inte hade riksdagsmandat och Ekeröth vid detta tillfälle var internationell sekreterare samt kandidat till Europaparlamentet för SD) och det görs här av en tydlig

sammankoppling mellan SD och den högerextrema rörelsen. ”Sverigedemokraterna har under många år försökt tvätta bort sin rasistiska framtoning [sic] Man har försökt distansera sig från sin bakgrund i den svenska naziströrelsen. Kängorna har blivit snyggare skor, den bruna färgen har målats över i lite gladare färger. Nu vill man in i riksdagen, man vill in i EU-parlamentet. För att göra det måste man som sagt spackla över den värsta rasismen.” (Wohlfeil et al. 2009) Här görs tydliga referenser till SD som ett parti med ett ursprung i den svenska naziströrelsen, som självklart faller inom det vi valt att kategorisera som högerextremism, vilket blandas med allmänna anklagelser för rasism. Kent Ekeroth väljer å sin sida, när han några dagar senare bemöter den ovan behandlade debattartikeln, att helt ignorera alla sammankopplingar mellan SD och högerextremism och fokuserar istället i sitt inlägg på att propagera för sin politiska ståndpunkt (Ekeroth 2009).

I sin artikel från 2006 driver Rojas tesen att SD varken tillhör den högerextrema rörelsen eller är ett rasistiskt parti. Syftet med detta är för Rojas inte att försvara SD (han motsätter sig partiet och jobbar aktivt mot det) utan han hävdar att denna felaktiga sammankoppling resulterar i att partiet åtnjuter ytterligare framgångar och förutspår även att om detta fortsätter så kommer SD väljas in i riksdagen 2010 (Rojas 2007). Att Rojas profetia visat sig sann har för vår uppsats ingen betydelse utan detta lyfts fram för att visa på att det inte enbart är sverigedemokrater som motsätter sig denna sammankoppling och även för att visa på att den metadebatt vi valt att ge oss in i även förs av andra.

2 Metod och teori

2.1 Teori

För att kunna undersöka det vi kallar världsbild och för att denna ska innefatta vad vi tror är de centrala samt relevanta beröringspunkterna SD samt EH emellan, kommer vi utgå från de fem kärnkomponenterna hos nationalismen. Världsbildsbegreppet knyts här alltså samman med ideologibegreppet, vilken världsbild och därmed också vilket uttryck av den nationalistiska ideologin som framträder när man undersöker SD samt EH är vad vi fokuserar på. De fem kärnkomponenterna som senare mer utförligt kommer att behandlas är följande: prioriteringen av en särskild grupp, den egna gruppen ges en uteslutande positiv konnotation, politisk-institutionellt uttryck åt de två första komponenterna, spatio-temporalitet som utgör en viktig determinant för social identitet och slutligen användandet av känsla som ett argument vid skapandet av tillhörighet och gemenskap. Kärnkomponenterna är lånade av Freeden och till saken hör att dennes syn på nationalism som en ideologi bör utredas ytterligare (Freeden 1998, s. 751-752). Freeden anser att nationalismen inte i sig utgör en komplett ideologi utan är i behov av värdideologier som nationalismen sedan på diverse områden kan fylla ut. Detta gör att de nationalistiska uttrycken, som ovan nämnts, kan se olika ut. Vi har dock inte för avsikt att i vår analys ta i beaktande eventuella värdideologier och deras samspel med nationalismens fem kärnkomponenter (Freeden 1998, s. 754-756). Vi avser här endast undersöka kärnkomponenterna. Vi förväntar oss att finna relativt tydliga inslag av de fem punkterna hos såväl EH som hos SD. Det centrala för vår analys kommer alltså främst vara att särskilja de hur de olika komponenterna kommer till uttryck snarare än att enbart identifiera förekomsten av dem.

När vi i texten nedan talar om extremhögern är det förstås viktigt att veta enligt vilka meriter vi använder begreppet. Anna Lena Lodenius och Stieg Larsson har i sin bok "Extremhögern" gjort en åtskillnad mellan den så kallade ultrahögern och fascistiska och nazistiska organisationer (Lodenius 1991, s. 9). I och med det förändrade politiska landskapet har deras definition från början av 90-talet dock blivit en aning omodern (trots att en sådan distinktion även utan tvekan skulle kunna göras idag). Vi har därför valt att lägga till en ytterligare kategori utöver de två första som följer – islamofobiska organisationer.

Den direkt fascistiska och nazistiska delen av extremhögern menar vi, med grund i författarnas tes, är dem som antingen gör direkta anspråk på den nationalsocialistiska ideologin eller som svänger sig med öppet antisemitistisk och rasistisk retorik. Det kan till exempel vara Svenskarnas parti som vill förvägra personer med enligt dem fel utländsk bakgrund maktpositioner i samhället eller

militanta samt öppet nazistiska och demokratiföraktande kamporganisationer som Svenska motståndsrörelsen. Inom samlingsnamnet ultrahögerns rymliga ramar ryms de organisationer och rörelser som inte direkt kan anses fascistiska men samtidigt verkar för ett jämförelse med andra etablerade parter extremt budskap. Inom väggarna faller före-detta klassiska missnöjespartier som på grund av sin grunda politiska agenda tvingas luta sig på redan etablerade ideologier som socialism eller liberalism. Ett exempel är det tidiga Skånepartiet vars verksamhet dock förvandlats från att jobba för sänkta skatter och en avveckling av alkoholmonopolet till att kretsa kring kritik av islam och krav på invandringsstopp. Andra exempel kan vara organisationer med en superfundamental religiös vinkel eller mycket konservativa grupper med förmodade men svårdefinierade kontakter med fascistiska rörelser (Lodenus 1991, s. 9).

Mellan de två undergrupperna inom samlingsnamnet extremhöger svävar grupper och organisationer med den relativt nya islamofobiska idévärlden. I denna undergrupp hamnar de rörelser som ännu inte placerats in i något av de andra facken. Från en välputsad megafon argumenteras det ofta för en minskad invandring med hänvisningar till kulturskillnader och oanpassningsbara folkgrupper. Retorik med fokus på konspirationsteorier som i likhet med nazismens idéer om den maktgalna och giriga juden handlar om hur muslimerna med hjälp av extremt barnafödande successivt islamiserar Europa för att en dag ta över styret och införa en islamistisk och kvinnofientlig diktatur. Samtidigt betonas vikten av frågor som demokrati och jämställdhet mellan könen i ett relativt utförligt partiprogram.

Vi kommer som sagt fokusera på världsbilder, ett begrepp som kräver en närmare definiering för att kunna användas rent konkret. Världsbildsbegreppet kommer vi knyta an till de fem områden Michael Freeden identifierar som nationalismens kärnkomponenter. Dessa fem komponenter är: prioriteringen av en särskild grupp, den egna gruppen ges en uteslutande positiv konnotation, politisk-institutionellt uttryck åt de två första komponenterna, spatio-temporalitet som utgör en viktig determinant för social identitet och slutligen användandet av känsla som ett argument vid skapandet av tillhörighet och gemenskap (Freeden 1998, s. 751-752). Att fokusera på centrala komponenter i nationalismen faller sig för denna uppsats naturligt, detta då vi förutsätter att den världsbild som format våra två aktörers (extremhögern och SD) invandringspolitiska ställningstaganden till stor del formats av just den nationalistiska idétraditionen. Freeden väljer att inte klassificera nationalismen som en separat ideologi utan hävdar att den i de allra flesta fall förekommer som ett inslag i en mer omfattande värdideologi. Det är enbart i sällsynta fall den anammats som en separat sådan av en politisk aktör och kan då utgöra ett kraftfullt verktyg. Ur en teoretisk diskussion rörande nationalismen är detta uttryck av ideologin relativt oväsentligt då denna form enligt Freeden inte tillåter omfattande generaliseringar (Freeden 1998, s. 765). De fem kärnkomponenterna ovan är alltså gemensamma drag hos många aktörer som är influerade av nationalismen. De kan ta olika uttryck och de diverse kombinationer dessa fem i sina olika former har möjlighet att bilda kan resultera i vitt skilda ideologiska uttryck (Freeden 1998, s. 754-755).

Dessa fem för nationalismen kärnkomponenter kommer alltså sedan att användas som ännu ett jämförelsemoment.

En viktig distinktion att göra är den mellan begreppet ideologi och världsbild, detta då de för oss ligger nära varandra men är för den sakens skull inte synonyma. Ideologibegreppet är något som inte har en entydig definition (Bergström & Boréus 2005, s. 150-151) och det utgör ju självklart ett problem om man vill skilja det från vårt närliggande världsbildsbegrepp. Men vi väljer att för denna framställning utgå ifrån Herbert Tingstens definition av ideologibegreppet. Detta innefattar tre element, dessa är följande: grundläggande värdepremisser, verklighetsomdömen och konkreta rekommendationer (Bergström & Boréus 2005, s. 151). Tingsten lägger stor vikt vid verklighetsomdömena som genom empirisk prövning därmed kan bekräftas eller avfärdas och därmed kan också en prövning av en ideologi i stort baseras på denna empiriska prövning (Bergström & Boréus 2005, s.152). Denna möjlighet till prövning är en central aspekt där vårt världsbildsbegrepp skiljer sig från ideologibegreppet. Fokus för världsbildsbegreppet är värdepremisserna, för även om verklighetsomdömena och de konkreta rekommendationerna kommer undersökas så är det de bakomliggande värderingarna som möjliggör dessa som är centrala för världsbildsbegreppet snarare än deras giltighet. Världsbildsbegreppet är deskriptivt och en prövning av hur väl resonemangen bakom ställningstagandena hänger samman, eller hur väl aktörernas bild av verkligheten klarar en empirisk prövning, är för världsbildsbegreppet betydelselöst.

2.2 Metod

Den metod vi avser att använda oss av i denna uppsats kan närmast liknas vid en form av idé och ideologianalys (Bergström & Boréus 2005, s.149 ff.). Syftet med vår analys är att genom läsning av diverse material uttolka och beskriva de idéer och ideologiska uttryck som ligger till grund för de behandlade aktörernas sakpolitiska ställningstaganden och sedan jämför i vilken utsträckning dessa liknar varandra. I den mån handlingar eller uppmaningar till sakpolitiska åtgärder analyseras görs detta för att ur dessa uttolka en idé eller ideologi som ligger till grund för detta handlande. Fokus ligger alltså på förekomsten av idéer och ideologiska uttryck, detta liknar på många sätt en blandning av det som av Bergström och Boréus beskriver som den första samt den tredje inriktningen inom idé och ideologianalys (Bergström & Boréus 2005, s. 155).

Idé och ideologianalys har ofta använts för att utföra en kritisk granskning av ideologier (Bergström & Boréus 2005, s. 152), så kommer här inte ske. Vår analys bygger i huvudsak på att uttolka idéer och ideologiska uttryck, men vi har alltså inte för avsikt att kritisera dessa utan enbart försöka måla upp två aktörers världsbilder på ett så tydligt sätt som möjligt för att sedan jämföra dem.

Tolkningsarbetet görs med stöd av de enligt Freedens fem kärnkomponenterna hos nationalismen. De kommer dock inte utgöra en strikt begränsande ram utan är

snarare ett sätt för oss att kunna fokusera på det vi tror är den tidligaste ideologiska beröringspunkten SD och EH emellan.

Den för denna uppsats relevanta aspekt av Sverigedemokraternas politik är invandringspolitiken då det är här de tydligaste kopplingarna till extremhögern troligtvis ligger. Även om det kan finnas andra områden där det finns ett stort antal gemensamma nämnare mellan SD och extremhögern så är det främst den världsbild som är en förutsättning för de två rörelsernas argumentation i just invandringsfrågan som vi intresserar oss för.

Om likheterna visar sig vara stora så kan man utifrån dessa till viss del konstatera att de som argumenterar mot SD på ett sätt som inte alltid direkt bemöter de argument som läggs fram utan snarare den grund varpå dessa vilar inte är helt fel ute. Skulle det dock visa sig att skillnaderna mellan SD och extremhögerens världsbilder är för stora för att man ska kunna anse att de delar en viss världsbild är detta något som kan vara ett stort problem vid bemötandet av SD i invandringsdebatten.

Med stöd i bland annat debattartiklar, principprogram, uttalanden och partimedia ämnar vi sedan extrahera de olika fraktionernas centrala argument inom vår valda aspekt för att sedan analysera och tolka dessa för att blottlägga den verklighetsbild som krävs för att legitimera dessa ståndpunkter. De olika aktörerna perspektiv målar då upp en kontext som sedan ska bli utsatt för en komparativ studie för att blotta skillnader och likheter aktörerna emellan.

2.3 Material

Vårt urval av material för analysen kommer att begränsas till sådant som har en koppling till invandringspolitik och frågor rörande invandrares situation samt rättigheter i Sverige. Detta urval kommer således att göras från ett brett spektrum av sakpolitiska områden. Förklaringen till denna medvetna bredd har att göra med det vi vill analysera, nämligen den del av två politiska aktörers världsbild som är central för formandet av deras invandringspolitiska ställningstaganden. För att fånga upp denna världsbild på ett så bra sätt som möjligt går det inte att begränsa sig till ett smalare fält inom frågor som rör invandring och invandrare, t ex asylpolitik. Denna bredd i urvalet är viktig för att avgöra i vilken utsträckning de olika aspekterna av aktörernas världsbilder liknar varandra samt skiljer sig åt. För att fånga upp så mycket som möjligt som kan anses relevant för politiska ställningstaganden inom frågor rörande invandringspolitik samt övriga relaterade frågor kommer vårt urval att göras bland material rörande: migrationspolitik, asylpolitik, frågor rörande medborgarskap, frågor rörande svensk kultur samt svenskhet och även frågor rörande mångkulturalism och synen på rådande makthavare. Det kan tyckas konstigt att vi inkluderar en sådan sak som ”frågor rörande svensk kultur och svenskhet” men motiveringen till detta är att definitionen av en svensk kultur kräver att denna sätts i motsats till andra kulturer för att i sig få någon form av mening. Definitionen av en svensk kultur är också

något som blir centralt när man har det som ovan berörs rörande givandet av en uteslutande positiv konnotation till den egna gruppen i åtanke (Freeden 1998, s. 751-752).

Anledningen varför vi valt att bruka detta material är för att det i högsta grad är pålitligt. Ett muntligt tal eller en redan publicerad artikel är en åsikt rakt upp och ner – svart på vitt. Att samtliga källor är primära och därför inte manipulerade eller tidigare utsatta för brus ger dem en alltså hög trovärdighet. Detta har varit ett medvetet val från vår sida just för att undvika komplikationer i vår analys som i sig är mycket känslig för faktafel.

3 Analys – Sverige, svensken och det svenska

Vem är svensken? Vad är Sverige och nästan viktigast av allt - vad är svensk kultur? Begreppen flyter in och ut ur varandra och bildar i kombination med en tänkt eller verklig fiende en världsbild. I detta avsnitt redogörs för både Sverigedemokraternas och delar av den etablerade och erkända extremhögerns argument och utifrån dessa även deras syn på världen.

3.1 ”Det är dem som ska assimileras”

På Göteborgs universitet 19/4-12 möttes Adam Cwejman, ordförande för Liberala ungdomsförbundet Sverigedemokratisk ungdoms (SDU) ordförande Gustav Kasselstrand i debatt med temat invandring och integration. Utan att ta större hänsyn till Cwejmans roll i debatten ämnar vi nedan använda Kasselstrands argumentation med fokus på hans argument för att avgöra vilken världsbild som skulle kunna ligga som grund för dessa. Trots att Kasselstrand förvisso deltar i egenskap av sitt ungdomsförbund anser vi att han samtidigt representerar Sverigedemokraterna. Detta för att han dels av naturliga skäl är medlem i SD samt för att någon i hans framstående position utan större tvekan kan anses dela avgörande stycken av de politiska åsikter moderpartiet representerar. En kortfattad version av SDU-ordförandens bild av Sverige kan beskrivas som ett hus. Ett hem i vilket Svenskarna rättmätigt och suveränt bor och härskar. Mellan väggarna råder en särskild principiell ande som alla inneboende delar – speciella sociala och lagstiftade regler som alla gäster tvingas anpassa sig efter för att vara välkomna över tröskeln: "Svenskarna har förvärvat sig rätten till Sverige - Sverige är svenskarnas land [...] i Sverige har vi de här värderingarna, här ska man anpassa sig om man kommer till Sverige." Kasselstrand fortsätter: "Precis som jag i mitt eget hem, om jag släpper in en gäst, då är det på mina spelregler så att säga. (och det) Kan den här gästen då komma med önskemål om hur saker och ting ska se (ut) men det, se ut då, men det ligger ändå på mig i slutändan att bestämma om jag vill gå i den här inriktningen eller inte."(Youtube1 2012)

I frågan kring förbud av manlig omskärelse:

Kasselstrand: ”Ja jag tycker att staten bör belöna eller bestraffa vissa handlingar utifrån rent moraliska skäl, å jag tycker inte att det är rimligt att man

ger då föräldrar rätten att t.ex. på små gossebarn skära om dem. Det är något som är främmande för mig i det svenska samhället...”

Mod: ”Men då återigen det här med främmande i det svenska samhället, vi har haft en judisk minoritet i Sverige i många hundra år och det är en av våra nationella minoriteter”

Kasselstrand: ”Ja ehh man måste ju titta på de värden vi har i det svenska samhället, med samma argument kan man rättfärdiga halal-slakt och kosher-slakt osv., det finns alltid någonting i religionen som står mot t.ex. djurskydd lagstiftningen i Sverige för att göra en nyttig ganska bra jämförelse så är det här något man måste kunna jämföra, om den svenska djurskyddslagstiftningen, som delas av en absolut stor majoritet av det svenskarna, att vi ska ha ett starkt djurskydd som vi har haft i decennier, om vi ska behålla det så kan vi inte vika oss för olika särkrav från minoriteter även om det skulle vara i multikulturalismens namn utan majoriteten måste hävda sina intressen här.”

Cwejman: "Tänk om något dåligt vore väldigt svenskt, skulle vi värna det också?"

Kasselstrand: "Ja då skulle vi förmodligen förhoppningsvis inte ha kvar det..." (Youtube1 2012)

Det vi ovan kan se är enligt oss ett tydligt exempel på hur man från SD:s sida på ganska godtyckliga grunder definierar svensk kultur och företeelser hemmahörande i det svenska samhället som något i grunden gott. Att så är fallet framgår uttryckligen av replikskiftet mellan Cwejman och Kasselstrand men vi anser oss kunna påstå att denna definition av svenskhet – som något som per definition är gott eller rättare sagt något som sammanfaller med SD:s bild av vad som är gott – redan går att utläsa av det Kasselstrand säger om omskärelse. Svenskheten verkar i detta sammanhang alltså vara något i ständig förändring. Här pekas endast på majoritetens vilja som det rättesnöre som ska vara gällande inom landets gränser. Troligtvis menar dock Kasselstrand även att det finns något mer än enbart majoritetens vilja som är avgörande för vad som är svenskt. Hade så inte varit fallet hade ju allt som beslutas av en majoritet per definition varit svenskt och detta är något SD knappast skulle skriva under på då man i ofta är kritisk till den sittande regeringens samt även tidigare regeringars förda politik på flera områden. I detta sammanhang är alltså svenskhet något föränderligt och de värderingar som innefattas i svenskheten är till viss del svåra att härleda. I vilket syfte används då detta sätt att resonera kring svenskhet? Frågan här gäller manlig omskärelse – en företeelse som sedan länge praktiserats i Sverige av den judiska minoriteten, samt numera även av den muslimska minoriteten, och som är till synes relativt accepterat i Sverige – och här passar det att hänvisa till prioriteringen av den egna gruppens värderingar för att motsätta sig minoriteters särintressen. Exakt vad som gör omskärelse osvenskt framgår inte klart men det antyds att majoriteten inte ska behöva vika sig för minoriteters särkrav i SD:s Sverige. Vi tycker oss här i detta relativt korta inlägg i en debatt kunna identifiera tre av de fem kärnkomponenterna hos nationalismen. De tre komponenter vi tycker oss se är först prioriteringen av en den egna gruppen som tar sig uttryck i Kasselstrands tal om att majoriteten måste hävda sina intressen framför

minoriteters särkrav. Den andra komponent vi kan identifiera är hur svenskhet ges en per definition positiv konnotation, vilket här faktiskt sägs uttryckligen i Kasselstrands sista replik ovan. Den sista komponent vi ser är den spatio-temporal aspekten och hur denna i detta fall spelar en stor roll för Kasselstrands sätt att definiera svenskhet.

Exemplet med Sverige som ett hus i Kasselstrands argumentation ovan får en glasklar komplettering genom SD-toppen Kent Ekeroths debattartikel ”Det är dom som ska assimileras – inte vi som ska anpassas” (Ekeroth 2009). Detta retoriska inslag är uppenbart centralt för SD:s argumentation och även nödvändigt för att den ska kunna ses som rationell. Syftet, så som vi tolkar det, är att måla upp en bild av ett reellt yttre hot mot den svenska kulturen. Denna hotbild knyts i artikeln till islam som av Ekeroth beskrivs som ”den totalitära, antidemokratiska, kvinnoförtryckande, homofobiska ideologi som är islam” (Ekeroth 2009). Det är dock för denna framställning inte helt relevant att hotet knyts främst till islam. För även om det är islam som här är symbolen för det yttre hotet, ett yttre hot som enligt SD av rent rationella skäl alltså måste bekämpas då det utgör en fara för de värderingar vi här i Sverige delar, så är det, som vi kommer se i andra sammanhang, inte enbart islam utan främmande ideologi- och kulturyttringar som generellt även dem måste utestängas eller dess bärare assimileras. Intressant i detta fall är även hur Ekeroth enbart väljer att definiera svensk kultur som liberala rättighets- och jämlikhetsvärderingar – åtminstone när han ska framställa svensk kultur som något som står i ett motsatsförhållande till islam. Vi tolkar det nämligen som att Ekeroth genom att just peka på dessa negativa aspekter han ser hos islam vill ställa dessa i motsatsförhållande till de i Sverige för närvarande rådande åsikterna i dessa frågor. SD är enligt vår uppfattning annars inte ett parti som profilerar sig vare sig i kvinno- eller HBTQ-frågor men i detta fall verkar det passande att, som två av tre (totalitär innefattar enligt oss antidemokratisk) exempel på områden där islam är ett hot mot den svenska kulturen, lyfta fram denna typ av frågor. Framställningen av islam som en ideologi tror vi är högst medveten då detta ger en monolitisk bild av religionen, något som ytterligare förstärker bilden av ett tydligt hot. För att ytterligare förstärka detta hot sätts det även i relation till andra enligt Ekeroth faror – nazism och socialism (Ekeroth 2009).

För att knyta an detta till vårt analysverktygs fem kärnkomponenter hos nationalismen kan vi konstatera att det här är en prioritering av den egna gruppen samt givandet av en uteslutande positiv konnotation till den egna gruppen som uttrycks (Freeden 1998, s. 751-752). Prioriteringen av den egna gruppen framträder tydligt då det ju är den svenska kulturen som ska skyddas mot ett yttre hot. Detta bygger ju såklart på en prioritering av den svenska kulturen framför Islam som här står för hotet. Det bör enligt oss noteras att det alltså är svensk kultur och svenska värderingar här uttryckt i demokratitänkande samt liberala ställningstaganden i HBTQ- och kvinnofrågor som ska skyddas. Framställningen av islam som en fara vilken hotar svenska värderingar i demokrati-, kvinno- samt HBTQ-frågor är något vi tolkar som ett exempel på att SD, trots att svenskarna utan större problematik kan antas vara långt ifrån ensamma om att ha en sådan syn på dessa frågor, väljer att klassa dessa värderingar som svenska. Att en viss

värdering är dominerande i det svenska samhället måste enligt oss inte innebära att denna är svensk. En sådan syn på svenskhet skulle ju i princip innebära att svenskhet är det som för stunden är rådande norm i Sverige. Att SD skulle ställa sig bakom en sådan syn på svenskhet finner vi osannolikt och tolkar det Ekeroth gör i sin artikel som ett exempel på givandet av en uteslutande positiv konnotation till den egna gruppen (Freedon 1998, s. 751-752).

I en uppmärksammat debattartikel i Aftonbladet med rubriken ”Muslimerna är vårt största utländska hot” går Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson till angrepp mot det han beskriver som islamiseringen av Europa och Sverige (Åkesson 2009). Precis som i den ovan behandlade artikeln av Ekeroth är syftet här att framställa ett konkret yttre hot mot det svenska samhället, de värderingar det vilar på och dess medborgare. Även i detta fall är faktumet att islam här är i fokus för Åkesson inte allt för relevant, det centrala för vår analys är att visa på hur han för att kunna driva sin argumentation måste göra en rad grundläggande antaganden om verkligheten. Framställningen verkar enligt oss syfta till att måla upp en bild av världen där en sida står i tydlig konflikt med en annan. Interaktionen mellan islam och Europa framställs som en kulturell kamp än snarare någon form av kulturellt utbyte. Vårt västerländska samhälle framställs än en gång som under ständig attack från en yttre fiende och då på flera plan. Det är inte bara reella hot om till exempel våld som är en fara utan i Åkessons värld är det även centralt att den egna kulturen i väldigt få, om ens några, fall ska behöva stryka på foten för det främmande. Ett exempel på detta är när Åkesson går från att diskutera en kraftig radikalisering (som bland annat innefattar stöd för sharialagar) av muslimska ungdomar i Europa till att beskriva hur det numera förekommer halal-slaktat kött i svenska frysdiskar (Åkesson 2009). Att ingen åtskillnad görs mellan införandet av sharialagar och försäljningen av halalkött är något vi anser visar på att Åkesson här i det närmaste jämför de två fenomenen. Det vi ser ett exempel på här är något vi klassar som ett uttryck för den första av de fem kärnkomponenterna: prioritering av den egna gruppen. I detta fall är den egna gruppen inte bara det svenska folket och Sverige utan här inkluderas också Europa och de europeiska folken.

Vid en läsning av Sverigedemokraternas invandringspolitiska program från 2007 framträder tydligt flera saker rörande deras världsbild. Det tydligaste inslaget som framträder är prioriteringen samt värnandet av den svenska kulturen, fokus ligger alltså på svensken och det svenska snarare än på invandrarens behov. Detta syns i exempelvis deras syn på integration, vilket SD förkastar på grund av att integration innebär en sammanblandning och alltså kräver en eftergift från svenskarnas sida (Sverigedemokraterna 2007, s. 6). SD inleder sitt partiprogram med att presentera ekonomiskt rationella skäl för att motivera sin politik och det målas upp en bild där invandringen och dess kostnader utarmar det svenska samhället. I SD:s värld är Sverige till för svenskarna och stora krav ställs på de som kommer utifrån och vill in. En grupp som dock undantas från de stränga kraven som annars ställs är medborgare i de övriga nordiska länderna, något vi tolkar som att SD förutsätter att de nordiska länderna delar såväl en kulturell som en värdemässig grund. SD har dock inte enbart ekonomiska motiveringar till sina invandringspolitiska ställningstaganden. Som tidigare nämnts inkluderar SD även

nationalitetspolitiken i sitt invandringpolitiska program. Denna nationalitetspolitik ger en helt annan dimension av deras övergripande invandringspolitik. Vi tolkar SD:s assimileringpolitik som ett klart uttryck för att man överordnar den svenska kulturen andra och att det uttrycks en vilja inte bara att överordna den svenska kulturen utan också förbjuda många inslag av icke-svenska kulturyttringar (Sverigedemokraterna 2007, s. 6-7). Denna politik förutsätter alltså att ett samhälle inte kan fungera utan en djupt förankrad historisk och kulturell grund, att olika grupper inom ett samhälle utan denna grund inte kan samexistera. Detta tolkar vi som att det är enighet eller förfall som gäller i SD:s värld.

Som andra punkt i sitt principprogram har SD kapitlet med titeln ”Sverigedemokraterna och människan” och där framträder en rad viktiga grundstenar för SD:s invandringpolitiska ställningstaganden (Sverigedemokraterna 2011, s. 6-7). Här framkommer nämligen det tydligaste exemplet på att SD inte enbart gör åtskillnad på människor utifrån sociala och kulturella aspekter utan också utifrån biologiska. Här följer två citat som vi anser är väldigt talande för det vi ovan beskrivit. ”Det finns dock också en nedärvd essens hos varje människa som man inte kan undertrycka i hur hög utsträckning som helst utan att det får konsekvenser. Delar av denna essens är gemensam för de flesta människor och annat är unikt för vissa grupper av människor eller för den enskilde individen.” (Sverigedemokraterna 2011, s. 6-7) En syn på människan och samhället framträder där vissa element alltså inte enbart kan anses oönskade i Sverige på grund av deras socialt samt kulturellt betingade normer, normer som troligtvis är möjliga att förändra, utan man hävdar att det existerar biologiskt betingade skillnader mellan olika grupper av människor. Följden av denna inställning tolkar vi som att det öppnas upp en möjlighet att helt exkludera människor tillhörande vissa folkgrupper från det svenska samhället, detta då de på grund av deras biologiskt nedärvda avvikelser från svenskarna aldrig kan anpassas till vårt samhälle.

”För att nämna några konkreta exempel så menar vi bland annat att de flesta människor är sociala och kollektiva varelser som har ett nedärvt behov av att tillhöra en större gemenskap, att de flesta människor primärt identifierar sig med andra individer som påminner om en själv och att de flesta människor har lättare att visa solidaritet och empati med individer som man upplever är en del av samma gemenskap som man själv tillhör. Av detta drar vi slutsatsen att en stark nationell identitet och ett minimum av språkliga, kulturella och religiösa skillnader har en gynnsam effekt på sammanhållningen, tryggheten och stabiliteten inom ett samhälle.” (Ibid., s. 7) På detta följer sedan: ”Med utgångspunkt i denna syn på den mänskliga naturen blir politikens viktigaste uppgifter [...] att försöka skapa, stödja och upprätthålla normer, moral, lagar, sedvänjor, miljöer, beteenden traditioner och gemenskaper[...]” (Ibid., s. 8) SD framför något som vi tolkar som en syn på människan där denne är i behov av ett monolitiskt uppbyggt samhälle, något som för att garantera de som befinner sig inom samhällets ramar måste exkludera alla som riskerar denna monolitiska struktur. Samhället måste alltså sträva efter likformighet för att kunna fungera.

Denna likformighet gäller dock enbart på de plan som, så som vi tolkar det, enligt SD är kulturbärande.

För att knyta an denna analys till nationalismens fem kärnkomponenter så anser vi att det här ges uttryck för främst två av dem, nämligen att SD prioriterar den egna gruppen samt uttrycker viljan att ge detta politisk-institutionella uttryck. Prioriteringen av den egna gruppen framträder tydligt och dess bakomliggande motivering uttrycks också. SD visar här på en världsbild där människor är i behov av bekanta kulturbärande strukturer för att kunna upprätthålla ett samhälle. Vikten av detta behov är så stor att ett av politikens viktigaste syften blir att stärka denna likformighet. Det sistnämnda är ett klart uttryck för vilja att ge den egna gruppens prioritering politisk-institutionella uttryck.

Om man i enighet med ovanstående argument fortsätter att betrakta Sverige som ett hus målat i sverigedemokraterna Kasselstrand, Ekeroths och Åkessons färger så öppnar sig en värld av potentiella diskussionsvänliga antaganden. Sverige i egenskap av ett heligt hus huserandes rättfärdiga och moderna värderingar är under belägring. Utanför väggarna står islam och människor med i förhållande till de upplysta svenskarna avvikande värderingar och dessutom biologiska förutsättningar. Innanför ryms det ännu ett hot. Det svenska politiska etablissemanget vägrar att ytterligare befästa rikets gränser mot den utländska invasionen utan importerar och bjuder istället in fienden i värmen. Resultatet av en sådan vansinnespolitik låter inte vänta på sig. Fattigdom, segregation och brottslighet sprider sig i landet och grundlagen vittrar sakta bort av den fukt som är islamiseringen. Saker som djurrättsvidrig halalslakt och kvinnoförtryck i form av bland annat könsseparatism skapar en stagnation av det svenska. Den ständigt krävande muslimska minoriteten får successivt mer makt över den svenska majoriteten i och med den svenskfientliga politik som förs. Inte nog med att de successivt tar över makten, de arbetar även ivrigt mot att en vacker dag, en dag inte speciellt långt borta, ta över som majoritet genom demografiska medel (högt barnafödande jämfört med de inhemska svenskarna). Det går med andra ord inte speciellt bra – tack vare de blinda politikerna. Fienden är i första hand alltså inte nödvändigtvis invandringen och islam, utan det enligt sverigedemokraterna trångsynta etablissemanget. Den överväldigande majoritet folkvalda sittandes i Sveriges riksdag är inte med utgångspunkt i Ekeroths artikel medvetna om de faror invandringen medför. Huset som är Sverige är alltså befolkat av slumrandes och sovandes invånare med ett antal vakna medvetna som desperat försöker väcka den lyckligt ovetande massan. Många vilar, för att visa ännu en metafor, lutandes mot den öppna ytterdörren och låter en storms kalla vindar, utan att förstå konsekvenserna, blåsa in och successivt kyla ner hemmet. Den mest aktuella faran är åter igen inte stormen, utan dem som släpper in den.

3.2 ”Vår historiska uppgift”

Svensken i Sverige har en historisk uppgift. En uppgift att med en för svenskarna nedärvd kamp-gen kämpa mot olika yttre och inre faror. Saken är den att denna gen verkar sova hos de flesta. Den gemene svensken är inte medveten om sitt våldsamma arv och misslyckas därmed att reagera rättmätigt på de hot som uppenbarar sig rakt under näsan på dem. Under fliken ”vår historiska uppgift” på det högerextrema Svenskarnas partis hemsida kan man i en paragraf läsa följande: ”Läget är idag mycket mer kritiskt än det tidigare varit därför att svenskarna har glömt bort hur man kämpar. Svenskarnas parti är en organisation för de svenskar som vill kämpa. Vi vill också lära svenskarna hur man kämpar. Vi har kamp i våra gener.” (SvP1 2012) I den näst första paragrafen i partiets nedkortade punktprogram kan man även se att partiet anser att ”Sverige skall styras av svenskarna: Icke-svenskar skall ej tillåtas ha maktpositioner inom det svenska samhället.” (SvP2 2012). Låt oss börja här.

I avsnittet ”vår historiska uppgift” beskrivs världen som en mörk plats. Globalisering och överstatlighet trampar på folkens rättigheter och inkräktar på deras nedärvda territorium: ”Då Sverige förr styrdes av utländska fogdar och kungar så fanns de i närheten. De höll till i Stockholm eller Köpenhamn. Idag styrs samhället från främmande länder. När den amerikanska federala banken (som ägs och styrs av privatpersoner och inte av den amerikanska staten som många tror) går dåligt så drabbas vi svenskar av massarbetslöshet. Sverige är direkt beroende av omvärlden men kan inte påverka den. Vi står beroende och maktlösa.” Svensken måste alltså enligt Svenskarnas parti resa sig och med en aktiverad biologisk kamp-gen kräva tillbaka vad de anser stulits från dem. Arvet är centralt. Med avstamp i Sveriges äldre historia och det lapptäcke av olika lokala stammar som utgjorde vad som idag är Sverige beskrivs alla etniska svenskar som i direkt släktskap med varandra. Svenskarna delar samma blod, samma historia - samma arv. Partiet beskriver hur svenskar genom historien enats i strid mot utländska fogdar, hårt skattetryck och orättvisor (SvP1 2012). Detta måste enligt Svenskarnas parti ske igen. Idag är ett av de mest akuta problemen och kanske till det mest centrala enligt partiet invandringen och invandrarna. Poliser med invandrabakgrund jämförs med lejda legoknektar från 1400-talets Sverige som i sin jakt på skatter och rikedom förtryckte folket. Invandrarnas lojalitet mot det svenska värdlandet, skriver partiet, förblir obefintlig och ”icke-svenskar” ska därför inte tillåtas ha maktpositioner i samhället (SvP2 2012). Staten utövar alltså med riksdagspartierna i spetsen idag en direkt svenskfientlig politik. I ett tal av Magnus Söderman från Svenska motståndsrörelsen (SMR) i Salem 2003 beskrivs synen på arvet, svensken och de förrädare som denna del av extremhögern anser finnas: ”En dag ska vi visa dessa kosmopoliter, liberaler, humanister eller vadhelst detta förrädarpack kallar sig för. En dag ska de få svara för sina brott inför folket. [...] vårt land skapades av män och kvinnor med järnhårda viljor, med mod och med ära – och detta finns även inom oss. Det arv vi har blivit givna är vårt att vårda och vi får aldrig svika detta vårt värv. Så frammana all den kraft och allt det

mod som finns inom er ni söner till bärsärkar och döttrar av sköldmöer – känn kraften i blodet! Ni kan höra mumlet från den blodstänkta jorden som manar er framåt! Framåt för Sverige! För folket, för Norden – stå upp, gör motstånd!” (Youtube2 2003) Det svenska som måste försvaras och kämpas för antas alltså vara det mest gynnsamma. I slutet av ”vår historiska uppgift” beskrivs det land som i enlighet med bland annat ovan nämnda idéer och kampanda som ett harmoniskt och välmående samhälle (SvP1 2012) Något det inte enligt Svenskarnas parti är idag.

”För alla folks långsiktiga överlevnad krävs ett eget etniskt homogent livsrum, då det är ett generellt kriterium för överlevnad varför det knappast är något anmärkningsvärt att även svenskarna värnar sin egna fortlevnad.” (SvP3 2012) Detta citat som är hämtat från Svenskarnas partis en aning mer utförliga punktprogram säger oss en hel del om den bild av nationen som ligger grund för ovan redan beskrivna ställningstaganden. Utanför gränserna finns folk och länder vilka i många fall har sitt eget unika arv, nedärvt efter generationer av släktingar med i grunden samma nationalitet som dem idag. Irakier, tjecker och ryssar har alla, i likhet med svenskarna enligt Svenskarnas parti, även sitt rike och sina traditioner att bevara. En av de mest grundläggande orsakerna till varför konflikter mellan människor uppstår beskriver partiet i ”vår historiska uppgift” är att olika ”stammars” intressen korsas (SvP1 2012). Kan man inte, precis som det framgår ovan, lita på att invandrare från en annan nation känner någon som helst koppling eller lojalitet till sitt nya land blir tanken om en relativt öppen invandringspolitik mycket problematisk. Vi är då tillbaka i bilden av huset. Familjehemmet befolkat och i generationer nedärvt och förvalt av svenskarna. Ett folk med en gemensam historia, samma gener och i de allra flesta fall en viss omedvetenhet om sin egen styrka samt de problem som i extremhögerens fall ovan beskrivs som akuta. Utanför lurar faror som vid minsta springa i ytterdörren inte drar sig för att smyga in och ställa till oreda i det annars harmoniska och goda svenska hemmet. Förr var alla vakna och på vakt och när sådant skedde kastades snart det onda ut. Idag ser det annorlunda ut. I dörren står maktavare med annat för ögonen än folkets bästa – liberaler, socialister och dylikt. De håller dörren öppen och fri för allt utomstående att komma in med motiveringen att luften börjar bli gammal i huset. I själva verket förstår de inte vad de gör eller så vill de bara stärka sin egen position. Huset som är Sverige blir successivt mindre och mindre svenskt och om inget görs i en snar framtid en smältdegel av olika kulturer. Ett slut på det land och den ursprungliga kultur som råder. De sovande svenskarna måste vakna och med alla medel som krävs få dörren att stängas. Det är alltså inte här det yttre hotet som är det mest akuta, utan det interna.

Vi identifierar hos extremhögeren fyra av kärnkomponenterna hos nationalismen: prioriteringen av den egna gruppen, vilja att ge politisk-institutionellt uttryck åt den prioritering av den egna gruppen, spatio-temporalitet som en viktig determinant för social identitet och slutligen användandet av känsla som ett argument vid skapandet av tillhörighet och gemenskap. Prioriteringen av den egna gruppen tar sig här ett tydligt uttryck genom en manifest vilja att utestänga alla icke-svenskar från maktpositioner i samhället. Svenskheten beskrivs både med kulturella såväl som biologiska förklaringar. Denna

prioritering ska alltså, så som nyss nämns, ta sig uttryck i utestängandet av icke-svenskar från maktpositioner. Detta kan vi inte tolka på annat sätt än att man uppvisar en tydlig vilja att ge politisk-institutionellt uttryck åt prioriteringen av svenskarna. Den spatio-temporala aspekten är central då svenskheten tydligt förankras i vårt historiska arv som är såväl kulturellt som biologiskt. När man ser på det som sägs i Södermans tal anser vi att den retorik han använder tydligt talar till känslan snarare än förnuftet. Han talar om mod och ära, om ett historiskt arv som svensken inte får svika. Vi ser alltså detta som ett klart uttryck för användandet av känsla som ett argument vis skapandet att tillhörighet och gemenskap.

4 Diskussion

I en närmare jämförelse av sverigedemokraternas och extremhögerens två bilder av svensken, Sverige och det svenska uppenbarar sig en relativt enig mening av hur världen ser ut i stort. Skrapar man på ytan av denna generella bild uppenbarar sig dock bitar av respektive världsbild som skiljer sig ganska markant från varandra.

Låt oss än en gång börja i exemplet med huset där det svenska folket sover. I båda beskrivningar framgår det tydligt att den gemene svensken ligger i ett slags koma, omedveten om farorna som successivt tar över inifrån och utifrån. Det fåtal vakna och medvetna som förstår vad som håller på att hända försöker med alla medel väcka dem som sover men blir dock avvisade av de oförstående sovande. Det som händer är, både enligt SD och EH ovan, att de etablerade politikerna kastar landet i fördärvet. Över gränserna kommer människor med annorlunda kultur, tankesätt och språk vilket i de flesta fall enligt våra två parter resulterar i konflikt och osäkerhet. Här når vi dock en skillnad i vad som anses vara fel med invandringen. ”Muslimerna är vårt största utländska hot” skriver Jimmie Åkesson och målar upp en bild av Europa i konflikt med icke-Europa och Islam. Han landar i sin artikel att vi i första hand måste minimera invandringen från länder där islam är den dominerande religionen. Det är alltså främst muslimen med koranen i hand som med sina för svensken, Sverige och till och med för Europa främmande värderingar kommer och successivt tar över. För extremhögeren ser det en aning annorlunda ut. Bilden av Europa som en del i en konflikt med en annan världsdelen är inte lika viktig, om viktigt överhuvudtaget, som kampen mellan Sverige och andra länder. Visst kan det i all sanning med stöd i ovan citat från Svenskarnas parti vara så att personer från mellanöstern osv förvisso och i all sanning utgör ett hot mot det svenska samt svenskheten, men det gör även till exempel ryssar eller fransmän. All form av enligt extremhögeren stor och icke-frivillig utländsk inverkan på Sverige är skadlig. Bäst vore helt enkelt om alla folk med sina respektive precis som svenskarna unika gener och kvaliteter höll sig kvar i sina hemländer. Här finner dock SD och EH en, förvisso något diffus, gemensam nämnare – det biologiska arvet. Extremhögeren gör klart att svenskarna förutom sitt gemensamma svenska biologiska arv har en gemensam nedärvd kamp-gen i blodet som numera sover. När sverigedemokraterna ovan i sitt principprogram talar om hur det finns en viss nedärvd essens hos särskilda grupper av människor får dock läsaren ingen direkt förklaring vad detta innebär. Däremot görs det tydligt att människor i allmänhet enligt SD har synnerligen mycket lättare att förstå och visa solidaritet med sin näste om denne i likhet med en själv delar samma nedärvda essens. Detta påstående skriver våra representanter från extremhögeren helt uppenbart under på. Som det framgår i deras partitexter kan man inte lita på en person med annan kulturell, etnisk eller geografisk

bakgrund. Människor har helt enkelt olika prioriteringar och mål för ögonen beroende vart man kommer ifrån. I relation till detta står dock extremhögers tes om att svenskarna som folk naturligt delar en historisk uppgift som i stort går ut på att bekämpa alla för svenskheten främmande krafter. Som en bisvärm i sin kupa reagerar folket som en stor biologisk organism på faror för att sedan när den är över återgå till att vara individer samt kuggar i ett stort maskineri som är staten Sverige. Sverigedemokraternas svar på detta blir dock enligt oss en aning diffust. Svenskarna delar enligt dessa inte något explicit historiskt arv men delar ändå ett slags kulturellt sådant som med statens hjälp ska och i alla tider har hållit för svenskheten främmande element i schack. I en komparation meningarna emellan blir resultatet en slags mellanväg – ja fast nej. Trots den lilla men ändock existerande biologiska skillnaden olika folk emellan verkar Sverigedemokraterna ändå anse att en invandrare kan anpassas till det svenska samhället. Det talas om att de flesta människor och folkgrupper har en nedärvd essens som förvisso gör vissa oanpassningsbara, men användningen av de flesta antyder även att så inte i varje fall måste vara fallet. Precis som i kontrasten med EH ovan så anser SD att en invandrare med enligt dem rätt ursprung kan anpassas. Summa summarum: invandrare från rätt plats kan enligt SD anpassas, människor med fel ursprung kan det inte.

Angående det politiska etablissemanget kan man utifrån hur dagens makthavare framställs av både EH och SD dra slutsatsen att de är ganska eniga. I likhet med det slumrande svenska folket förstår de partier och andra makthavare inte magnituden enligt våra aktörer den fara invandringen utgör mot Sverige. Även om extremhögern och SD har vissa åsiktsskillnader angående exakt vad dessa ska vara medvetna om så spelar detta ingen större roll i sammanhanget – etablissemanget måste vakna. Men vad händer sedan? När var gemene man och kvinna i Sverige vaknat upp till denna slags nationella medvetenhet, vad händer då? Tittar man på hur det framtida samhället framställs av extremhögern måste man även paradoxalt nog ta hänsyn till historien. När Sveriges befolkning fått ett så kallat etniskt rent livsrum återuppstår det land som i forna tider med kamp och våld kastade ut främmande maktelement och individer från andra ”stammar”. När det inte finns en direkt nöd för detta lever annars svensken i ett harmoniskt och välmående samhälle. Det handlar här inte i första hand om att svenskarna har bättre värderingar än andra folk i grunden utan Sverige ska förvaltas av de som har mest rätt att göra det - svenskarna. Inte, alltså, för att svenskarna i sig är bättre än andra folk. Det blir per automatik det bästa – som nyckeln i låset. Sverigedemokraternas perspektiv är en aning annorlunda. I och med att världen utanför Sverige och till viss del även utanför Europa enligt SD präglas av värderingar som kvinnoförtryck, fundamentalism och andra för det svenska samhället främmande tankar har Sverige enligt vår tolkning kommit längre idémässigt. Utvecklingsmässigt ligger väst och Sverige en bra bit före länder i till exempel mellanöstern eller Afrika där det rådande tankesättet av SD beskrivs som främmande och kanske till och med ålderdomligt. Den främsta anledningen för att Sverige inte ska ta emot invandrare och allt för stora influenser utifrån är då enligt oss för att det inom rikets ramar, enligt SD, finns gentemot andra delar av världen överlägsna värderingar. Svensken och till viss del de flesta européer är helt enkelt

mer framstående tankemässigt än andra folk. Att då ta in människor som i tanken har enligt en själv sämre värderingar skulle späda ut och till slut även kanske förinta den goda värderingsanden i landet. En skillnad mellan extremhögern och SD i vårt behandlade material angående landet Sverige uppenbarar alltså sig. För extremhögern är svensken och Sverige ett och det som spelar verklig roll, medan SD anser att det snarare är den enligt dem svenska tankeapparaten med särskilda värderingar etc. som är det viktiga.

För att knyta an diskussionen ovan till vårt använda analysverktyg kan följande konstateras: Att SD och EH delar beröringspunkter var något vi har utgått ifrån i denna uppsats. I vilken grad detta skulle förekomma och hur det skulle ta sig uttryck var dock oklart. Efter att ha genomfört analysen kan nu konstateras att det utifrån vår tolkning av det behandlade materialet främst framkommit att SD och EH delar komponenterna prioriteringen av den egna gruppen, viljan att ge politisk-institutionellt uttryck åt prioriteringen av den egna gruppen samt spatio-temporaliteten som en viktig determinant för social identitet. De skillnader i uttrycken som framträder visar dock på att det finns relativt stora skillnader SD och EH emellan. Vi kan dock inte härleda dessa skillnader till något centralt för nationalismen utan skillnaderna tror vi är sprungna ur ideologiska influenser som inte fångas upp av den analys vi i denna uppsats har gjort.

5 Resultat

Hur nära ligger då SD:s världsbild extremhögers egentligen? Kan de verkligen med jämförelserna ovan i beräkning betraktas som ett extremhögerparti?

Sverigedemokraternas argument och beskrivning av de hot som enligt dem tycks uppenbara sig vid horisonten skiljer sig från extremhögers. Trots detta tycks den världsbild som träder fram ur det virrvarr av åsikter och argument enligt oss till stor del bestå av samma solida principiella kärna som extremhögers. Svenskarnas överlägsenhet över andra folk, tankemässigt eller rent biologiskt, rätten till landet de ärvde samt det oförstående och/eller slumrande politiska etablissemanget utgör samma golv för de båda aktörerna att stå på. Att därför inte placera sverigedemokraterna i samma fack som extremhöger i denna invandringspolitiska aspekt endast på grund av de något skilda argumentationerna som växer från kärnan vore enligt oss att bortse från den världsbild som gött dem. Det är den delade centrala världsåskådningen parterna emellan som gör att vi väljer att slå fast att de båda, säg SD och till exempel Svenskarnas parti, tillhör samma miljö – extremhöger.

5.1 Vidare forskning

I och med att vi i denna studie endast tagit hänsyn till ett begränsat urval av källor och val av ämne faller det sig naturligt att i en ytterligare studie göra en på flera fronter bredare granskning av Sverigedemokraternas och extremhögers världsbild.

6 Referenser

6.1 Tryckta källor

- Freeden, Michael 2000. ”Is Nationalism a Distinct Ideology?”, *Political Studies*, vol 46, nr 2, s. 748 – 765.
- Lodenus, Anna-Lena – Larsson, Stieg 1991. *Extremhögern*, 1 uppl. Stockholm: Tidens förlag.
- Rojas, Mauricio 2007. ”SD är inte högerextremister och inte invandringsfientliga”. *Expressen. Debatt*. 2007-02-11. [Elektronisk] <http://www.expressen.se/debatt/sd-ar-inte-hogerextremister-och-inte-invandringsfientliga/>. Hämtdatum: 2012-05-15.
- Ekeroth, Kent 2009. ”Det är dom som ska assimileras – inte vi som ska anpassas”. *Borås Tidning. Debatt*. 2009-04-21. [Elektronisk] [http://www.bt.se/debatt/det-ar-dom-som-ska-assimileras-inte-vi-som-ska-anpassas\(1281597\).gm](http://www.bt.se/debatt/det-ar-dom-som-ska-assimileras-inte-vi-som-ska-anpassas(1281597).gm). Hämtdatum: 2012-05-15
- Åkesson, Jimmie 2009. ”Muslimerna är vårt största utländska hot”. *Aftonbladet. Debatt*. 2009-10-19. [Elektronisk] <http://www.aftonbladet.se/debatt/debattammen/politik/article12049791.ab>. Hämtdatum: 2012-05-15
- Sverigedemokraterna 2007. ”Invandringspolitiskt program”. *Sverigedemokraterna. Ansvarsfull invandringspolitik*. [Elektronisk] <https://sverigedemokraterna.se/files/2011/06/Sverigedemokraterna-Invandringspolitiskt-program-2007.pdf>. Hämtdatum: 2012-05-15.
- Sverigedemokraterna 2011. ”Sverigedemokraternas principprogram 2011”. *Sverigedemokraterna. Principprogram*. [Elektronisk] https://sverigedemokraterna.se/files/2012/03/principprogram_A5_web.pdf. Hämtdatum: 2012-05-15.
- Bergström, Göran – Boréus, Kristina 2005. *Textens mening och makt – metodbok i samhällsvetenskaplig text-och diskursanalys*. 2 uppl. Lund: Studentlitteratur AB.
- Wohlfeil, Joakim – Salmi, Ismo – Dison Dikram – Blom Andersson, Christina – Hedman, Hardy – Ramstrand, Magnus 2009. ”Rasistiska budskap kränker våra barn” *Borås Tidning. Debatt*. 2009-04-16. [Elektronisk] <http://www.bt.se/debatt/rasistiska-budskap-kranker-vara-barn%281272479%29.gm> Hämtdatum: 2012-05-15

6.2 Video- och ljudupptagningar

Youtube 2 = Youtube 2008. Salem 2003 - Tal Magnus söderman. [Elektronisk]
<http://www.youtube.com/watch?v=6eNjydNhs9I>. Hämtdatum: 2012-05-15.
Youtube 1 = Youtube 2012. SDU:s Gustav Kasselstrand i debatt mot Adam
Cwejman. [Elektronisk] <http://www.youtube.com/watch?v=XKSeoGJSxnU>.
Hämtdatum: 2012-05-15.

6.3 Elektroniska källor

SvP 1 = Svenskarnas parti 2012. Vår historiska uppgift. [Elektronisk] Tillgänglig:
<http://www.svenskarnasparti.se/var-historiska-uppgift/>. Hämtdatum: 2012-05-15.
SvP 2 = Svenskarnas parti 2012. Punktprogram. [Elektronisk] Tillgänglig:
<http://www.svenskarnasparti.se/punktprogram/>. Hämtdatum: 2012-05-15.
SvP 3 = Svenskarnas parti 2012. Vidareutveckling av de politiska punkterna.
[Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.svenskarnasparti.se/vidareutveckling-av-de-politiska-punkterna/>. Hämtdatum: 2012-05-15.